

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.708/3
van 17 juli 2015

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap 'zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
22. Mai 2014 über die Dienste und andere Formen der
Kinderbetreuung'

Op 16 juni 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 31 juli 2015,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 22. Mai 2014 über die Dienste und andere Formen der Kinderbetreuung’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 13 juli 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 juli 2015.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot het aanbrengen van een aantal uiteenlopende wijzigingen in het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 ‘betreffende de kinderopvangdiensten en andere vormen van kinderopvang’.

3.1. Het ontworpen besluit vindt in de eerste plaats rechtsgrond in de artikelen 9, tweede lid, en 12, tweede lid, van het decreet van 31 maart 2014 ‘betreffende de kinderopvang’. Luidens de eerstgenoemde bepaling kan de Regering van de Duitstalige Gemeenschap (hierna: de Regering) andere verplichtingen¹ voor het behoud van de erkenning opleggen, voor zover die tot een verbetering van de kwaliteit van de kinderopvang kunnen bijdragen. Bij artikel 12, tweede lid, van het decreet van 31 maart 2014 wordt de Regering gemachtigd om de voorwaarden te bepalen voor de toekenning van de subsidies, die luidens artikel 12, eerste lid, van dat decreet aan erkende dienstverrichters kunnen worden verleend, evenals om de vormen van subsidie, het bedrag van de subsidies en de procedures voor de aanvraag en de uitbetaling van de subsidies vast te stellen.

3.2. Volgens de gemachtigde kunnen ook de met de artikelen 3 en 4 van het ontwerp beoogde wijzigingen, die betrekking hebben op de kostenbijdrage van de personen belast met de opvoeding, rechtsgrond vinden in artikel 12, tweede lid, van het decreet van 31 maart 2014. Al zou men de bepalingen die betrekking hebben op die kostenbijdrage kunnen beschouwen als bepalingen waarbij subsidievoorwaarden worden geregeld (zie in dit verband artikel 79 van het te wijzigen besluit), zou het bij nader toezien toch aanbeveling verdienen ter zake een meer expliciete rechtsgrond te creëren.

3.3. Wat de artikelen 7 en 9 van het ontwerp betreft, verklaarde de gemachtigde dat ze aanvullende erkenningsvoorwaarden als bedoeld bij artikel 7, vierde lid, van het decreet van 31 maart 2014 betreffen. Hij verschafte de volgende toelichting bij de voorwaarde dat de door de Regering bepaalde aanvullende erkenningsvoorwaarden moeten kunnen bijdragen tot een verbetering van de kwaliteit van de kinderopvang:

“Diese neue Bestimmung eingefügt durch Artikel 7 des Entwurfes ist eine neue Anerkennungsbedingung. Da die Zentren für Kinderbetreuung mehrere Dienste verwalten ist neben einer Leitung und einer pädagogischen Fachkraft ebenfalls eine Personaleinheit erforderlich, die die Leitung des Zentrums im Managementbereich und im Finanzbereich unterstützt. Dadurch, dass die Aufgaben unter der Personal des Zentrums mit dieser neuen Verpflichtung besser und kohärenter verteilt werden können, ermöglicht dies, dass sowohl die Leitung als auch die pädagogische Fachkraft sich auf ihre effektiven Aufgaben

¹ Andere verplichtingen dan de verplichtingen bepaald in dat decreet, met inbegrip van de erkenningsvoorwaarden, de door de Regering gepreciseerde erkenningsvoorwaarden en de door de Regering bepaalde aanvullende erkenningsvoorwaarden, bedoeld in artikel 7 ervan.

konzentrieren können, was zur Verbesserung der Qualität der Kinderbetreuung insgesamt beitragen soll.”

De artikelen 7 en 9 van het ontworpen besluit vinden in dat geval effectief rechtsgrond in artikel 7, vierde lid, van het decreet van 31 maart 2014.

VORMVEREISTEN

4. Het ontwerp strekt tot wijziging van bepaalde subsidievoorwaarden inzake de diensten voor onthaalouders, de crèches, de locaties voor buitenschoolse opvang en de centra voor kinderopvang.

In advies 54.213/3 van 31 oktober 2013 over het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 31 maart 2014² en in advies 55.982/3 van 15 mei 2014 over het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 is opgemerkt dat de bepalingen van het ontwerp betreffende de subsidiëring zouden moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) en is verwezen naar de verklaring van de gemachtigde dat de aanmelding nog zou gebeuren. In advies 55.982/3 is wel opgemerkt dat eventueel kon worden nagegaan of het ontwerp van uitvoeringsbesluit voldeed aan de voorwaarden inzake de *de-minimis*steun³. Eventueel kan ook een vrijstelling van aanmelding gelden voor zover voldaan zou zijn aan alle voorwaarden bedoeld in besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’.

De gemachtigde verschaftte thans de volgende toelichting:

“Nach Durchsicht der damaligen Dekret- und Erlassentwürfe kam man zu der Schlussfolgerung, dass eine Anmeldung gemäß Artikel 108 Absatz 3 AEUV nicht vonnöten war. Tatsächlich handelt es sich bei den verschiedenen Formen der Kinderbetreuung, die nicht durch die selbstständigen Tagesmütter/-väter angeboten werden, nach Einschätzung der Deutschsprachigen Gemeinschaft um ‚Dienstleistungen von Allgemeinem Wirtschaftlichen Interesse‘ (DAWI). Artikel 2 Absatz 1 Buchstabe c) des von Ihnen genannten Beschlusses 2012/21/EU führt die ‚Ausgleichsleistungen für die Erbringung von Dienstleistungen von allgemeinem wirtschaftlichem Interesse zur Deckung des sozialen Bedarfs im Hinblick auf [...] Kinderbetreuung‘ auf; siehe auch Frage 96 des entsprechenden Leitfadens der EU-Kommission vom 29. April 2013 (SWD(2013) 53 final/2). Der Erlass vom 22. Mai 2014 sieht in der Tat jeweils als Bedingung für jegliche Bezuschussung vor, dass ein Sozialtarif vorgesehen sein muss (siehe Artikel 82, 98, 105, 114 u. 192 des ER). Auch wenn die Ausgleichsleistungen des

² Parl.St. D.Parl. 2013-14, nr. 209/1, 33.

³ Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun’ of verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen’.

ER in der DG über den de-minimis-Beiträgen liegen (siehe die von Ihnen erwähnte EU-Verordnung Nr. 306/2012 vom 25. April 2012), ohne jedoch den Betrag von jährlich 15 Mio. EUR zu überschreiten (Artikel 2 Absatz 1 Buchstabe a) des Beschlusses 2012/21/EU), so werden dennoch die weiteren Bedingungen des Beschlusses, der mitunter die Kriterien des Altmark-Urteils des EuGH übernimmt, eingehalten, sodass gemäß Artikel 3 des Beschlusses, keine Anmeldung erforderlich ist.

Eine Information der EU-Kommission infolge der teilweisen Umsetzung der EU-Richtlinie 2006/123/EG über Dienstleistungen im Binnenmarkt (Dienstleistungsrichtlinie) im genannten Dekret vom 31. März 2014 ist dagegen über das IMI-System erfolgt (siehe Anlage und Frage 6)."

Opdat effectief tot vrijstelling van de aanmeldingsverplichting op grond van besluit 2012/21/EU van de Commissie zou kunnen worden besloten, dient evenwel voldaan te zijn aan alle voorwaarden bepaald in de artikelen 4 tot 9 van dat besluit. De stellers van het ontwerp dienen de bepalingen inzake de subsidiëring uit het decreet van 31 maart 2014 en uit het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 (samen met het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 'betreffende de zelfstandige onthaalouders'), alsmede uit het ontwerp, wat dit betreft door te lichten en eventueel aan te passen, dan wel alsnog tot aanmelding over te gaan.⁴

ALGEMENE OPMERKING

5. Artikel 7 van het ontwerp strekt tot het invoeren van een nieuwe erkenningsvoorwaarde voor de centra voor kinderopvang, terwijl artikel 9 van het ontwerp een overgangsbepaling ter zake bevat. De centra voor kinderopvang zijn dienstverrichters die tegelijk ten minste een erkende dienst voor onthaalouders, een erkende crèche en een erkende locatie voor buitenschoolse opvang aanbieden.⁵

In advies 55.982/3 is het volgende opgemerkt:

"7. Artikel 1 van het ontwerp 55.981/3 bepaalt dat het voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 'betreffende diensten op de interne markt' (hierna: dienstenrichtlijn). Het voorliggende ontwerp bevat geen dergelijke bepaling. Gevraagd of dit betekent dat de stellers van het ontwerp van mening zijn dat geen enkele van de opvangvoorzieningen geregeld in het ontwerp binnen het toepassingsgebied van de dienstenrichtlijn vallen, verklaarde de gemachtigde:

'Ja, wir sind in der Tat der Meinung, dass die Dienstleistungsrichtlinie nur auf die selbstständigen Tagesmütter Anwendung findet. Für die Dienste der Kinderbetreuung findet unserer Überzeugung nach Artikel 2 Absatz 2 Buchstabe j) der Dienstleistungsrichtlinie 2006/123/EG Anwendung, während dies bei den selbstständigen Tagesmüttern nicht der Fall ist. Dieser Standpunkt wurde bereits für den Erlass der Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft vom 24. Juni 2010

⁴ In dit verband dient te worden opgemerkt dat een aanmelding op grond van artikel 15, lid 7, van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 'betreffende diensten op de interne markt' niet gelijk te stellen is met een aanmelding op grond van artikel 108, lid 3, van het VWEU.

⁵ Zie artikel 1, 13°, van het te wijzigen besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014.

gegeven, zu dem der Staatsrat das Gutachten 48.162/3 abgab (siehe Gutachten anbei; siehe insb. Punkte 9.1.3 ff.).

Da sich in der Zwischenzeit keine neuen Elemente ergeben haben, die Zweifel an dem damaligen Standpunkt vorbringen würden, soll an dieser Position festgehalten werden.

Es liegt hierzu kein besonderer Standpunkt der Europäischen Kommission vor. Allerdings soll der Erlass nach seiner Verabschiedung über das IMI-System bekannt gemacht werden, sodass die Europäische Kommission zu diesem Zeitpunkt darauf reagieren kann.'

Wat betreft de toepasselijkheid van de dienstenrichtlijn kan worden verwezen naar opmerking 8.1 uit het reeds vermelde advies 54.213/3, die luidt:

'Luidens artikel 1 van het ontwerp voorziet het aan te nemen decreet in de gedeeltelijke omzetting van de dienstenrichtlijn.

In de memorie van toelichting wordt uitgebreid ingegaan op de vraag in welke mate de dienstenrichtlijn van toepassing is op de kinderopvang, meer bepaald op de vraag naar de draagwijdte van de in artikel 2, lid 2, j), ervan opgenomen uitzondering. Naar luid van die bepaling is de dienstenrichtlijn niet van toepassing op 'sociale diensten betreffende sociale huisvesting, kinderopvang en ondersteuning van gezinnen of personen in permanente of tijdelijke nood, die worden verleend door de staat, door dienstverrichters die hiervoor een opdracht hebben of een mandaat gekregen van de staat, of door liefdadigheidsinstellingen die als zodanig door de staat zijn erkend'.

In dat verband wordt terecht gerefereerd aan arrest C-57/12 van het Hof van Justitie van 11 juli 2013.⁶ In dat arrest worden voor de bepaling van de sociale diensten die op grond van artikel 2, lid 2, j), van de dienstenrichtlijn zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van die richtlijn, twee criteria gehanteerd. Enerzijds, wat de aard van de uitgeoefende activiteit betreft, moet het gaan om activiteiten die van wezenlijk belang zijn om het grondrecht op menselijke waardigheid en integriteit te verzekeren en die een uiting vormen van de beginselen van sociale samenhang en solidariteit (overweging 43)⁷, en, anderzijds, wat de status van de verrichter van de diensten betreft, moet een particuliere dienstverrichter worden geacht door de staat te zijn 'gemachtigd' voor zover hij 'verplicht' is de aan hem opgedragen sociale diensten te verrichten, hetgeen inhoudt dat er een verbintenis is om de betrokken diensten te verstrekken, dat bepaalde specifieke uitoefeningsvoorwaarden in acht moeten worden genomen en dat er een machtigingsbesluit bestaat waarbij een particuliere dienstverrichter duidelijk en transparant met de door hem uit te voeren socialedienstverplichting wordt belast (overwegingen 46, 47 en 48). De enkele omstandigheid dat een nationale autoriteit, wegens redenen van algemeen belang, maatregelen vaststelt waarbij aan alle marktdeelnemers in een bepaalde economische sector vergunnings- of exploitatievoorschriften worden opgelegd, vormt op zich niet een dergelijk machtigingsbesluit (overweging 49).

⁶ Voetnoot 10 uit advies 55.982/3: Voetnoot 5 uit advies 54.213/3: Zie HvJ 11 juli 2013, C-57/12, vzw Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel).

⁷ Voetnoot 11 uit advies 55.982/3: Voetnoot 6 uit advies 54.213/3: Wat betreft de bejaardenzorg waarover het arrest handelt, "de hulp en bijstand aan bejaarden (...) die wegens een volledig of gedeeltelijk gebrek aan onafhankelijkheid permanente of tijdelijke bijzondere behoeften hebben en gevaar lopen te worden gemarginaliseerd" (ov. 43).

Aangezien het aan te nemen decreet, zoals in de memorie van toelichting wordt bevestigd, van toepassing is op alle dienstverrichters in de kinderopvang, met inbegrip bijgevolg van louter particuliere dienstverrichters die niet kunnen worden geacht 'door de staat te zijn gemachtigd', dient het te worden getoetst aan de dienstenrichtlijn.'

Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat andere vormen van kinderopvang dan die verstrekt door zelfstandige onthaalouders, per definitie niet onder de dienstenrichtlijn zouden vallen. De diensten verricht door particuliere dienstverrichters die niet geacht kunnen worden 'door de staat te zijn gemachtigd' (en het loutere gegeven van erkend te zijn om een bepaalde activiteit te mogen uitoefenen, op grond van een door de overheid ingevoerde erkenningsverplichting, volstaat niet om te besluiten dat de dienstverrichter door de staat is gemachtigd), vallen wel degelijk onder het toepassingsgebied van de dienstenrichtlijn.

De erkenningsvoorwaarden dienen bijgevolg te worden getoetst aan de artikelen 10 tot 12⁸, 14 en 15 van de dienstenrichtlijn en de erin opgenomen erkenningsprocedure aan artikel 13 van die richtlijn en aan de overeenkomstige bepalingen van het dienstendecreet van 15 maart 2010. Het ontwerp dient eveneens te worden getoetst aan de artikelen 16 tot 21 van de dienstenrichtlijn en aan de overeenkomstige bepalingen van het dienstendecreet."

Gevraagd of de artikelen 7 en 9 van het ontwerp getoetst werden aan de Dienstenrichtlijn, verklaarde de gemachtigde:

"Es wird auf die Stellungnahme verwiesen, die dem Staatsrat bei der Überprüfung des Erlasses der Regierung vom 22. Mai 2014 übermittelt wurde (siehe Gutachten Nr. 55.982/3, in dem auch auf das Gutachten Nr. 48.162/3 verwiesen wird). Die Deutschsprachige Gemeinschaft ist weiterhin der Meinung, dass die Dienste der Kinderbetreuung, mit Ausnahme der selbstständigen Tagesmütter/-väter, in den Anwendungsbereich der Ausnahmeregelung gemäß Artikel 2 Absatz 2 Buchstabe j) der Dienstleistungsrichtlinie 2006/123/EG fallen. Die zwischen der Regierung und den Diensten der Kinderbetreuung abgeschlossenen Geschäftsführungsverträge, so wie im Dekret und im Erlass vorgesehen, können in der Tat eine ‚staatliche Beauftragung‘ im Sinne der Richtlinie darstellen, die von ihrer Anwendung befreit."

De beheersovereenkomst waarvan in de verklaring van de gemachtigde gewag wordt gemaakt, is de beheersovereenkomst bedoeld in artikel 13 van het decreet van 31 maart 2014, dat bepaalt dat de Regering en de betrokken erkende dienstverrichter de subsidiëring en de taakomschrijving kunnen vastleggen in een beheersovereenkomst als bedoeld bij artikel 105 van het decreet van 25 mei 2009 'houdende het financieel reglement van de Duitstalige Gemeenschap'.

Die laatste bepaling luidt:

"Voor een duur die naar gelang het geval moet worden vastgelegd, kan de Regering met inrichtingen of diensten die werkzaam zijn in het ambtsgebied van de Duitstalige Gemeenschap een beheerscontract afsluiten waarin de opdrachten van deze inrichtingen of

⁸ Voetnoot 12 uit advies 55.982/3: Bijvoorbeeld artikel 138 van het ontwerp, dat bepaalt dat de toelating om zich te kunnen aansluiten bij een dienst voor onthaalouders wordt toegekend voor zes jaar, verlengbaar (dit is na aanvraag om verlenging), of in sommige gevallen korter, moet kunnen worden verantwoord in het licht van artikel 11, lid 1, c), van de dienstenrichtlijn en artikel 14, eerste lid, 4°, van het dienstendecreet van 15 maart 2010.

diensten, de kadervoorwaarden voor de vervulling ervan alsmede de financiering ervan vastgelegd worden.

Vóór de ondertekening moet elk beheerscontract aan het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap ter goedkeuring worden voorgelegd.

De verplichting vervat in het tweede lid geldt niet voor wijzigingen van beheerscontracten met inrichtingen of diensten die overeenkomstig artikel 57, § 2, tweede lid, gesubsidieerd worden, wanneer die wijzigingen het bedrag van de subsidie via een addendum bij het beheerscontract aanpassen. De Regering zendt het Parlement dan ter informatie een kopie van het aangepaste beheerscontract.”

Artikel 13 van het decreet van 31 maart 2014 behoort tot hoofdstuk 3 – Subsidiëring van dat decreet. De beheersovereenkomst heeft geen betrekking op de erkenningsvoorwaarden, die overigens bepaald zijn bij dat decreet en bij het te wijzigen besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014. De beheersovereenkomst wordt gesloten nadat de dienstverrichter is erkend, terwijl de erkenning vrijwillig wordt aangevraagd. Er is ook geen wettelijke verplichting – wel een mogelijkheid – om een beheersovereenkomst te sluiten.

In die omstandigheden lijkt het weinig waarschijnlijk dat de beheersovereenkomst beschouwd kan worden als een opdracht of een mandaat in de zin van artikel 2, lid 2, j), van de dienstenrichtlijn. De conclusie uit advies 55.982/3 blijft derhalve nog steeds geldig.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

AANHEF

6. Het eerste lid van de aanhef dient te worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 7, vierde lid, van het decreet van 31 maart 2014. Indien, ingevolge de suggestie die is gedaan in opmerking 3.2, een meer expliciete rechtsgrond zou worden gecreëerd vóór de totstandkoming van het te nemen besluit, dient ook de nieuwe rechtsgrond voor de artikelen 3 en 4 van het ontworpen besluit in dat lid te worden opgenomen.

DISPOSITIEF

Artikel 6

7 De berekeningsbasissen die de Regering voor de sectoren “sociale aangelegenheden” en “gezondheid” heeft vastgelegd en waarnaar in het ontworpen artikel 116.1, § 3, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 wordt verwezen, zijn volgens de gemachtigde vervat in het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 juni 2001 ‘tot vaststelling van de berekeningsgrondslagen voor de subsidiëring van de personeelskosten in de sectoren 'sociale aangelegenheden' en 'gezondheid’.

Voor de duidelijkheid wordt het best uitdrukkelijk naar dit besluit verwezen.

Artikel 7

8. In het tweede lid van het ontworpen artikel 157.1 van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 wordt een bewijs vereist van een hogeschoolopleiding van korte duur op het gebied van bestuurswetenschappen, bedrijfsorganisatie, economische wetenschappen, boekhouding of een “met één van die opleidingen gelijkgesteld diploma”.

Er dient te worden gepreciseerd wat verstaan wordt onder “(hogeschool)opleiding van korte duur”.

9. De gemachtigde verklaarde het volgende betreffende het in aanmerking nemen van opleidingen genoten in een andere lidstaat van de Europese Unie of een ermee gelijkgestelde staat of in een staat waarmee een overeenkomst inzake de erkenning van beroepskwalificaties werd gesloten:

“Effektiv, Diplome aus anderen Mitgliedsstaaten oder Staaten mit denen entsprechende Zusammenarbeitsabkommen abgeschlossen wurden, können Berücksichtigung finden. Demzufolge würden wir den Entwurf entsprechend ergänzen.”

Artikel 11

10. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij de terugwerkende kracht die aan de artikelen 1 tot 6 en 10 van het te nemen besluit wordt verleend:

“Artikel 1

Mit dieser Ergänzung wird verdeutlicht, dass auch die Betreuung an freien Tagen der pädagogischen Konferenztagen als außerschulische Betreuung gelten. Diese Präzisierung soll zum gleichen Zeitpunkt wie die neue Bezuschussungsregelung der außerschulischen Betreuung in Kraft treten (1. Januar 2015). Dies hat keine positiven oder negativen finanziellen Auswirkungen auf die betroffenen Dienste, da über den FESC diese Tage auch bisher bezuschusst werden konnten. Ein rückwirkendes Inkrafttreten ist auch erforderlich, da der Basiserlass zum 1. Januar 2015 in Kraft getreten ist und somit diese Präzisierung von Beginn an gelten soll.

Artikel 2

Bisher wurden die annehmbaren Personalkosten nicht deutlich definiert. Dies erfolgt mit dem Einfügen des Artikels 71.1. Dies hat keine positiven oder negativen finanziellen Auswirkungen auf die betroffenen Dienste, da dies bisher auch schon so ausgelegt wurde. Ein rückwirkendes Inkrafttreten ist daher erforderlich, dass der Basiserlass zum 1. Januar 2015 in Kraft getreten ist und somit diese Präzisierung von Beginn an gelten soll.

Artikel 3

Dies ist ebenfalls eine Präzisierung, die ebenfalls keine positiven oder negativen finanziellen Auswirkungen auf die betroffenen Dienste hat, da dies bisher auch schon so ausgelegt wurde. Ein rückwirkendes Inkrafttreten ist daher erforderlich, dass der Basiserlass zum 1. Januar 2015 in Kraft getreten ist und somit diese Präzisierung von Beginn an gelten soll.

Artikel 4

Dies ist ebenfalls eine Präzisierung, die ebenfalls keine positiven oder negativen finanziellen Auswirkungen auf die betroffenen Dienste hat, da dies bisher auch schon so ausgelegt wurde. Ein rückwirkendes Inkrafttreten ist daher erforderlich, dass der Basiserlass zum 1. Januar 2015 in Kraft getreten ist und somit diese Präzisierung von Beginn an gelten soll.

Artikel 5

Bisher wurden die annehmbaren Personalkosten nicht deutlich definiert. Dies erfolgt mit dem Einfügen des Artikels 91.1. Dies hat keine positiven oder negativen finanziellen Auswirkungen auf die betroffenen Dienste, da dies bisher auch schon so ausgelegt wurde. Ein rückwirkendes Inkrafttreten ist daher erforderlich, dass der Basiserlass zum 1. Januar 2015 in Kraft getreten ist und somit diese Präzisierung von Beginn an gelten soll.

Artikel 6

Artikel 6 des Erlasses soll rückwirkend zum 1. Januar 2015 zurücktreten. Dieser Artikel sieht die neuen Modalitäten der Bezuschussung der Außerschulischen Betreuung vor, das heißt die neue Verwendung der ehemaligen FESC-Gelder. Sie findet Anwendung auf alle neuen Antragsteller bzw. alle Standorte der Außerschulischen Betreuung. Der Übergangsbestimmung in Artikel 10, die nur für ehemals FESC-bezuschusste Standorte gilt, soll hierdurch keinen Abbruch getan werden. Damit keine Diskriminierung zwischen ehemals FESC-bezuschussten Standorten und eventuell neuen Antragstellern bestehen kann, soll die Bestimmung am 1. Januar 2015 – Tag an dem der Basiserlass in Kraft tritt und die FESC-Artikel im Kinderzulagengesetz aufgehoben werden – in Kraft treten. Da sie eine ausschließlich positive Maßnahme darstellt, ist die Rückwirkung unproblematisch.

Art. 10 Abs. 1

Eine Rückwirkung des Erlassentwurfes zum 1. Januar 2015 ist erforderlich, da die bisherige Bezuschussungsregelung über FESC Mittel im Kinderzulagengesetz zum 1. Januar 2015 aufgehoben wurde. Demzufolge haben die Projekte der außerschulischen Betreuung in der Deutschsprachigen Gemeinschaft in 2015 bisher keinen Zuschuss erhalten. Ab dem Zeitpunkt der Rechtsgültigkeit vorliegenden Erlassentwurfes werden die Zuschüsse entsprechend den Regeln des Erlassentwurfes den Projekten rückwirkend zum 1. Januar 2015 ausgezahlt. In Artikel 10 Absatz 1 des Erlassentwurfes handelt es sich um Projekte, die bisher anerkannt waren und einen Zuschuss über FESC Mittel erhielten, nicht aber die bisherige Bezuschussungsbedingungen der Deutschsprachigen Gemeinschaft (Anrecht auf eine 50% Defizitbezuschussung) erfüllten. Diese Projekte haben bis heute ebenfalls keinen Zuschuss mehr erhalten und werden aufgrund der Rückwirkung der Übergangsregelung weiterhin während der Übergangszeit den gleichen Zuschuss erhalten wie zuvor. Somit hat diese Rückwirkung keine negativen Auswirkungen für die Projekte.

Art. 10 Abs 2

Eine Rückwirkung des Erlassentwurfes zum 1. Januar 2015 ist erforderlich, da die bisherige Bezuschussungsregelung über FESC Mittel im Kinderzulagengesetz zum 1. Januar 2015 aufgehoben wurde. Demzufolge haben die Projekte der außerschulischen Betreuung in der Deutschsprachigen Gemeinschaft in 2015 bisher keinen Zuschuss erhalten. Ab dem Zeitpunkt der Rechtsgültigkeit vorliegenden Erlassentwurfes werden die Zuschüsse entsprechend den Regeln des Erlassentwurfes den Projekten rückwirkend zum 1. Januar 2015 ausgezahlt.

Bezüglich des Vor- oder Nachteils der neuen Regelung so wurden nach Angaben von FAMIFED für das Jahr 2014 den Projekten in der Deutschsprachigen Gemeinschaft im

Rahmen des FESC Mittel in Höhe von 586.588,15 € zugesprochen. Die neue Regelung ergibt eine geschätzte Bezuschussung für das Jahr 2015 für die bisher anerkannten und bezuschussten Projekte in Höhe von 742.520 €. Darüber hinaus erhalten die Projekte, die in den Genuss der Übergangsregelung kommen einen Zuschuss, der in der im Maximalbetrag dem Zuschuss entspricht, den diese Projekte für das Jahr 2014 erhalten haben.

Die neue Regelung wirkt sich somit in keinem Fall negativ auf die Projekte aus, im Vergleich zur bisherigen Bezuschussung über den FESC.”

Gelet op de toelichting van de gemachtigde lijkt er geen bezwaar te bestaan tegen de terugwerkende kracht.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT